

Sygn. akt II K 470/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Kinga Grzywacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4.10.2018 r.

sprawy przeciwko

J. E. urodz. (...) w W.

syna K. i I. z d. C.

oskarżonego o to, że: w dniu 7 czerwca 2017 r. w J., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...), znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego J. E. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. Na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 470/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 4 października 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. E. w dniu 7 czerwca 2017 r. znajdował się pod wpływem środka odurzającego (...), mimo tego około godziny 23-tej podjął jazdę samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) w L. na ul. (...). Oskarżony nie potrafił prawidłowo prowadzić samochodu i zjeżdżał samochodem w stronę środka jezdni. Dostrzegli to funkcjonariusze Policji H. S. i M. C., którzy zatrzymali oskarżonego do kontroli drogowej w J. przy ul. (...). Policjanci poddali oskarżonego badaniu trzeźwości i okazało się, że był trzeźwy, natomiast test na zawartość w organizmie środków odurzających potwierdził,

że oskarżony znajdował się pod wpływem środków z grupy B.. W wyniku badania zawartości środków odurzających we krwi okazało się, że oskarżony znajdował się pod wpływem 22 ng/ml (...) w krwi. Stężenie (...) świadczyło, że środek ten znajdował się w formie psychoaktywnej, a oskarżony znajdował pod działaniem tego środka.

Dowód:

- zeznania H. S. (k.11v,109v),
- zeznania M. C. (k.14v,109v-110),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.66,109),
- protokół użycia testera (k.2),
- protokół użycia alkometru (k.9),
- protokół pobrania krwi (k.40),
- opinia biegłego (k.41-44).

Oskarżony podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.66). Podczas rozprawy również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.109). Stwierdził, że palił marihuanę, położył się spać, obudził się w stanie takim, że nie czuł że znajdował się pod wpływem środka odurzającego, pojechał do kolegi, ale został zatrzymany przez Policję.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której przyznał się do tego, że prowadził samochód w dniu zdarzenia i został zatrzymany przez Policję, gdyż ta część jest logiczna i znajduje potwierdzenie w zeznaniach H. S. (k.11v,109) i M. C. (k.14v,109v-110). Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień oskarżonego, w której podał, że nie miał świadomości, że znajdował się pod wpływem środka odurzającego i miał podstawy sądzić, że oddziaływanie (...) na jego organizm ustąpiło przed podjęciem przez niego jazdy samochodem. Należy zwrócić uwagę, że Sąd nie rozstrzyga czy oskarżony czuł się „dobrze”, nie wyczuwał oddziaływania (...) na swój organizm. Takie nieokreślone czynniki nie mają znaczenia wobec obiektywnego wskaźnika, jakim jest stężenie środka odurzającego w krwi pobranej od oskarżonego w niedługi czas po zdarzeniu. Natomiast jasna i pełna opinia biegłego (k.41-44) wskazuje, że oskarżony prawie 10-krotnie przekroczył granicę odpowiadającą pojęciu „po użyciu” środka odurzającego. Ponadto z zeznań policjantów H. S. (k.11v,109) i M. C. (k.14v,109v-110) wynika jednoznacznie, że oskarżony nie potrafił utrzymać prostego kierunku jazdy, co stało się powodem jego zatrzymania. Gdyby oskarżony panował nad ruchem pojazdu i potrafił bezpiecznie go prowadzić, wówczas nie zostałby zatrzymany przez Policję.

H. S. zeznał podczas postępowania przygotowawczego (k.11v), że w dniu 7 czerwca 2017 r. zatrzymał do kontroli drogowej kierującego samochodem marki M. (...), który nie potrafił jechać prosto i zjeżdżał w stronę środka jezdni. Zatrzymali go w J. przy ul. (...). Kierujący zachowywał się dziwnie, opowiadał o rzeczach nie mających związku ze sprawą. Poddano go badaniu trzeźwości, z wynikiem negatywnym oraz badaniu na testerze środków odurzających z wynikiem pozytywnym.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. C. (k.14v,109v-110), wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, protokole użycia testera narkotyków (k.2) i użycia alkometru (k.9).

Świadek M. C. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k. 14v), iż pełnił służbę w patrolu zmotoryzowanym, około godziny 23.15 zatrzymał z kolegą kierującego, który nie utrzymywał prostego kierunku jazdy, poddano go badaniu trzeźwości i obecności środków odurzających. Podczas rozprawy zeznał, że zatrzymali do kontroli kierowcę, który wykonywał dziwne ruchy, poddano go badaniu na zawartość alkoholu i środków odurzających.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach H. S., wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, protokole użycia testera narkotyków (k.2) i użycia alkometru (k.9).

Opinia biegłego z dziedziny toksykologii (k.41-44) jest jasna, pełna, sporządził ją specjalista z dziedziny badań leków i trucizn, nie była kwestionowana przez strony, stąd stała się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Sporządzone w toku postępowania dokumentów wymienionych na k. 110 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym wymaga rozwagi i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Podstawowym wymogiem przed osobami, które chcą prowadzić pojazdy mechaniczne jest trzeźwość jego uczestników i brak odurzenia środkami odurzającymi.

Oskarżony w dniu 7 czerwca 2017 r. naruszył podstawowy warunek bezpiecznego uczestnictwa w ruchu lądowym w postaci obowiązku znajdowania się w stanie psychofizycznym umożliwiającym bezpieczne prowadzenie pojazdu mechanicznego, wyrażonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w L., a znajdował się pod wpływem środka odurzającego. Ustawodawca nie określił granicy stężenia środka odurzającego w organizmie, od której zaczyna się stan „pod wpływem” środka odurzającego, w przeciwieństwie od ścisłego zdefiniowania stanu nietrzeźwości. Zgodnie z opinią biegłego toksykologa (k.41-44) aktualny stan wiedzy i skutki zdarzeń psychomotorowych wskazują, że stan odpowiadający nietrzeźwości alkoholowej dotyczy obecności 2,5 ng/l (...) w organizmie, a oskarżony znajdował się pod wpływem 22 ng/l (...). Stan pod wpływem środka odurzającego spowodował, że oskarżony stwarzał realne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego i naruszył obowiązek ustawy.

Zachowanie oskarżonego z dnia zdarzenia należy zakwalifikować jako przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., gdyż polegało na tym, że poruszał się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie pod wpływem środka odurzającego.

Oskarżony ma 23 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie podstawowe, pozostaje na utrzymaniu matki (oświadczenie z k.109), nie był karany (k.90) i nie był karany za wykroczenia w ruchu drogowym (k.99).

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że reguły bezpiecznego użytkowania dróg publicznych obowiązują wszystkich i należy w taki sposób prowadzić pojazdy by uniknąć możliwych i przewidywalnych zagrożeń bezpieczeństwa, a tym samym zapobiegać wypadkom i kolizjom na drogach. Oskarżony umyślnie i rażąco w dniu 7 czerwca 2017 r. naruszył zasady bezpieczeństwa w komunikacji lądowej, stworzył przez to realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim znaczny stan odurzenia (k.41-44), do okoliczności łagodzących należy zaś zaliczyć prowadzenie pojazdu w warunkach ograniczonego ruchu drogowego, uprzednią niekaralność (k.90) i niekaralność za wykroczenia w ruchu drogowym (k.99).

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości, uwzględniającą jego postawę i warunki życiowe za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości powinna być kara 100 stawek dziennych grzywny. Kara ta powinna powstrzymać oskarżonego od ponawiania podobnych zachowań i kształtować w społeczeństwie szacunek dla porządku prawnego. Stawka dzienna została ustalona na minimalną kwotę 10 złotych, ze względu na brak dochodów oskarżonego.

Oskarżony umyślnie naruszył reguły bezpieczeństwa ruchu drogowego i zgodnie z treścią art. 42 § 2 k.k. obligatoryjnym jest wobec niego orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ustawodawca zdecydował, że zakaz ten orzekany jest na okres 3 do 15 lat. Orzeczenie tego zakazu wobec oskarżonego na 3 lata wynika ze znacznego stopnia jego odurzenia w czasie czynu (k.42), przy uwzględnieniu prowadzenia pojazdu w warunkach ograniczonego ruchu drogowego, uprzednią niekaralność oskarżonego (k.90) i niekaralność za wykroczenia w ruchu drogowym (k.99).

Zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. zobowiązano oskarżonego do uiszczenia obligatoryjnego świadczenia pieniężnego. Uwzględniając, że świadczenie to zostało określone przez ustawodawcę w granicach od 5.000 do 60.000 złotych i brak dochodów oskarżonego, świadczenie to określono na minimalnej wysokości.

Oskarżony pozostaje na utrzymaniu matki, stąd Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejął je na rzecz Skarbu Państwa.